

[Rasmussen Flemløse.]

Ministeren syntes at ville hævde — saadan opfattede jeg det i hvert Fald —, at den kommende Skattekommission ikke særlig skulde beskæftige sig med det, vi her har til Forhandling. Jeg vilde dog anse det for en Umulighed, at ikke ogsaa de Forhold, vi i Dag beskæftiger os med, skulde komme i Støbeskeen ved en virkelig Revision af dansk Skattelovgivning. Der er den Forskel mellem den højtærede Ministers Indstilling og vor, at Ministeren ønsker baade en midlertidig Revision og en fuld Revision af vor Skattelovgivning. Jeg tror, at den højtærede Minister i det kommende Aar — ja, jeg tror, det vil indtræde, før denne Rigsdagssamling slutter — paa ny vil blive stillet over for Nødvendigheden af en Lovgivning, for saa vidt angaar ekstraordinært Tilskud til Kommunerne. Det er, kan jeg godt forstaa, en meget ubehagelig Opgave at have, men jeg tror ikke — selv med de Ændringer, der kan blive Tale om som Følge af det her foreliggende Forslag, og dem, der kan blive Tale om som Følge af de to Forslag, der ligger i det andet høje Ting —, at Ministeren undgaar sin Skæbne i indeværende Rigsdagssamling. Derfor finder vi, at naar det dog bliver en rent midlertidig Ordning, vilde det være rigtigt, om Regeringen og ikke mindst den højtærede Indenrigsminister anvendte al Energi paa hurtigst muligt at faa nedsat denne Kommission.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg maa sige til den ærede Ordfører for Venstre (Rasmussen Flemløse), at det forekommer mig, at han og jeg ikke plejer at hænge os i Ordene. Det synes jeg imidlertid det ærede Medlem gjorde lidt, naar han anholdt, at jeg havde sagt, at to Skattelove var udløbet. Ja, de to Skattelove, jeg talte om, er gældende i indeværende Aar, men de udløber med indeværende Aar, og derfor var jeg ogsaa berettiget til at bruge det Udtryk, jeg benyttede. Den ærede Ordfører for Venstre talte om disse to Love, som om de var et Led i det danske Skattesystem i det hele, medens det altsaa er to rent midlertidige Love, der ikke kan anføres som Eksempel paa Skattesystemet som Helhed.

Derimod er det rigtigt — det glemte jeg at sige før —, at det var en Fejlerindring fra min Side, naar jeg ikke var klar over, at Lovforslaget kun har været forelagt her eet Aar. Det laa i en Erindringsforskydning, idet jeg ikke huskede bedre, end

at Forslaget blev forelagt her det Aar, da det var endeligt vedtaget i Folketinget, men det kom ikke til Behandling her, fordi Rigsdagen blev hjemsendt umiddelbart efter. Men dette ændrer ikke Realiteten i det, jeg sidst sagde, at det ærede Medlems Parti har været med til at hindre dette Lovforslags Gennemførelse i 3—4 Aar. Forslaget var i 1933—34 til Behandling i Folketinget, hvor det ærede Medlems Parti derovre gik imod Forslaget, og i hvert Tilfælde har den ærede Ordfører forrettet Begravelsen her i 1934—35, hvorefter der jo ogsaa er gaaet 3—4 Aar.

Jeg har endnu kun den Bemærkning at gøre, at jeg føler mig overbevist om, at de Regler, der nu indføres med Hensyn til Erhvervsbeskatningen, efter grundig Overvejelse ogsaa vil komme til at indgaa i det Skattesystem, vi faar efter den store Kommissions Arbejde. Selvfølgelig vil den store Skattekommission ikke blive hindret i at beskæftige sig med nogen Side af Skattesystemet, men der kan jo dog ikke være Tvivl om, at den Skattelov, der nu er forelagt her, i Hovedsagen vil komme til at indgaa i kommende Tidens Lovgivning. Jeg vil imidlertid gerne føje til her, at det ærede Medlems Parti ikke paa nogen Maade selv drager den Konsekvens af Behandlingen i Skattekommissionen, at vi skal undlade at gennemføre midlertidige Skattelove. Det ærede Venstreparti ønsker gennemført med det samme Ændringer i den bestaaende kommunale Ejendomsskatteordning, og i det andet høje Ting har Partiet faa Dage før Jul stillet Ændringsforslag i Udvalget om Gennemførelse af en ny Statsskat i det store og hele efter samme Skala som i det Forslag, jeg har forelagt om den kommunale Landsudligning. Det ærede Medlems Parti tør derfor ikke tage den Konsekvens, som det ærede Medlem anmodede mig om at drage: at lade være med overhovedet at røre ved Skattesystemet i Øjeblikket, blot vente paa Kommissionens Behandling.

Rasmussen Flemløse: Jeg maa sige til den højtærede Minister, at en urigtig Paa-stand vinder ikke ved at gentages. Det kan ikke med nogen Skygge af Ret siges, at mit Parti har hindret dette Lovforslags Gennemførelse i 3—4 Aar. Vi har ikke i dette høje Ting haft Lejlighed til at tilendebringe Forhandlingen og tage Stilling til Lovforslaget. Vi har haft Forslaget i een Rigsdagssamling, hvorefter Ministeren valgte paa ny at forelægge Forslaget i det andet høje Ting.

Ministeren var saa elskværdig at sige